

ה'לכות שבת היוםמי

זכור את יום השבת לקדשו - זכרהו מאחד בשבת!

מבין "הלכות שבת היוםמי" - ללימוד כל שולחן ערוך "הלכות שבת" במעגל כל ימות השנה - עמוד אחד לכל יום שיעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א"

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מצוה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. ונהניני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתים יאהדונה"י על ידי הנצלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות שבת היוםמי. גליון שיז [317] – ליום כב אב

סדר הלימוד ליום כב אב – המשך סימן של – דיני יולדת בשבת

ג. נקראת יולדת לחלל עליה שבת משתשב על המשבר או משעה שהדם שותת ויורד או משעה שהברותיה נושאות אותה בזרועותיה שאין בה כח להלוך כיון שנראה אחד מאלו מחללין עליה את השבת:

ד. כל שלשה ימים הראשונים אפילו אמרה אינה צריכה מחללין עליה את השבת משלשה ועד ז' אמרה אינה צריכה אין מחללין מכאן ואילך אפילו אמרה צריכה אני אין מחללין עליה אלא הרי היא עד שלשים יום כחולה שאין בו סכנה:

ה. היושבת על המשבר ומתה מביאין סכין בשבת אפילו דרך רשות הרבים וקורעים בטנה ומוציאים הולד שמא ימצא חי. הגה: ומה שאין נוהגין עכשיו כן אפילו בחול משום דאין בקיאין להכיר במיתת האם בקרוב כל כך שאפשר לולד לחיות (איסור והיתר):

ספר שער ארץ ישראל

בו יבואר גודל מעלת קדושת ארץ ישראל – מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים. זוה"ק חיקונים. כתבי האר"י וספרי הראשונים זלה"ה

קעב. "חזית איש מהיר במלאכתו" (משלי כב, כט) זה ר' חנינא. פעם אחת ראה אנשי עירו מעלים עולות ושלמים, אמר כולם מעלים שלמים לירושלים ואני איני מעלה כלום, מה עשה? מיד יצא למדבריה של עירו בחורבה של עירו, ומצא שם אבן אחת, יצא וסידקה, וסתתה, וכרכמה, אמר: הרי עלי להעלותם לירושלים. ביקש לשכור לו פועלים, אמר להם: מעלים לי אתם את האבן הזאת לירושלים? אמרו לו: תן לנו שכרנו ק' זהובים ואנו מעלים לך את האבן לירושלים. אמר להם: וכי מנין לי מאה זהובים או נ' זהובים לתת לכם? ולא מצאה לשעה, מיד הלכו להם. מיד זימנו הקדוש ברוך הוא חמשה מלאכים בדמות בני אדם. אמרו לו: רבי, תן לנו חמשה סלעים ואני מעלים אבנך לירושלים, ובלבד שתתן ידך עמנו, ונתן ידו ונמצא עומדין בירושלים. ביקש ליתן שכרן ולא מצאן. בא המעשה ללשכת הגזית, אמרו לו: דומה רבינו שמלאכי השרת העלו לך את האבן לירושלים, מיד נתן לחכמים אותה שכר שהשכיר עם המלכים. (מדרש שיר השירים)

קעג. חטא. בזמנה דהוו ישראל בארעא קדישא לא אשתכח בדייהו חובא, בגין דאינון קרבנין דהוו מקרבין בכל יומא הוו מכפרי עליהו [תרגום הוזהר: כשהיו ישראל בארץ, לא היה מצוי חטא בידם, כי הקרבנות שהקריבו בכל יום היו מכפרים עליהם]. (וזהר ח"א קצא).

קסח. זרעא קדישא לארעא קדישא סלקא כו'. [תרגום הוזהר: זרע הקדוש עולה לארץ הקודש]. (וזהר ח"ב עמ"ד)

שער ארץ ישראל - אות ח'

קסט. חביבה ארץ ישראל, שמכשרת גרים, היה בארץ ישראל ואמר: גר אני, מקבלין אותו מיד, ובחוצה לארץ אין מקבלין אותו מיד, אלא אם כן היו עדין עמו. (מסכת גרים פרק רביעי)

קע. חברון. ההוא אתר אקרי קרית ארבע, מאי טעמא, בגין דתמן אתקברו ארבע זוגות, אדם וחווה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה [תרגום הוזהר: חברון נקרא קרית ארבע בשביל ארבע זוגות שנקברו שם]. (וזהר ח"א רמח)

קעא. חברון. וכל אתין אלין (בקץ הגאולה) בארעא דישראל יהון, בגין דתמן חברון דאבהן תמן קבורים [תרגום הוזהר: כל הנסים שבקץ הגאולה יהיו בארץ ישראל, בשביל שבה חברון, אשר האבות קבורים שם]. (תיקוני זוהר תיקון י"ג דף כה)

הנה מובא כאן ספר שו"ע הלכות שבת מחולק לכל ימות השנה, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" במעגל השנה, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. וא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים וזכה לבנים צדיקים.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת **היובא רמ"א לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה.** (ספר חסידים)

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בכל ימות השנה. [גליון 317]